

Denne milde forårsdag

Klaver 2 stemmer

Frank Colding 2026

♩=87 ♩=174 Forspil, mellemspil og efterspil 1. 2. 3.

D G C#m7(b5) D Bm Em A⁷ D A

Fine efter 4 dobbelste vers 1. til 4. dobbelst vers

5 A⁷ D D F#m Em A F#m D G
4. Den-ne mil-de for-års-dag lo-ver, jeg har go-de år i

9 Em A D G C#m7(b5) D C#m7(b5) C#m7(b5) DD(sus4) D
ven-te. So-len var-mer til be-hag mi-ne ben og alt det vel-be kend - te.

14 A D E(sus4) E A D Bm Em A⁷
Jeg er rask og sund og glad, pri-ser mod-stands-kraft fra ge-ner, a - ner.

18 D G A D Bm Em A⁷ D
Får mo-tion og mor-gen-bad, mens jeg tak-ker Gud i bøn og va - ner.

22 $\text{♩} = 58$ $\text{♩} = 174$
G Am⁷ D G Bm Em Am D⁹ D⁷ G D G Am D

27 G D C G D Am D G C D Bm Em
Tak ker folk, som går på job. Mi-ne man ge små for - nø-den he-der skæn-kes mig i

32 Am D G Em Am D⁷ G(sus4)G Am D G G
bæ-ger, kop, mens man sløj-fer Be - de - dag og hve-der.

36 C D⁷ G Bm Em Am D Am D G C C
Ven-ner pas-ser bør-ne-børn, ø-ser mildt af vis-dom og er-fa-ring. Selv har jeg en

41 Bm Em F#m^{7(b5)} G Am D⁹ D⁷G A D G A

al-ders-tørn: skri-ver san-ge, kræ-ver det for-kla-ring?

1a. Denne milde forårsdag
lover, jeg har gode år i vente.
Solen varmer til behag
mine ben og alt det velbekendte.
Jeg er rask og sund og glad,
priser modstandskraft fra gener, aner.
Får motion og morgenbad,
mens jeg takker Gud i bøn og vaner.

1b. Takker folk, som går på job.
Mine mange små fornødenheder
skænkes mig i bæger, kop,
mens man sløjfer Bededag og hveder.
Venner passer børnebørn,
øser mildt af visdom og erfaring.
Selv har jeg en alders-tørn:
skriver sange, kræver det forklaring?

2a. Synger om det gode liv.
Om at man kan klare mangt og meget,
trods alverdens kævl og kiv;
også med en barndom, der var speget.
Vi kan vinde, lide tab.
Gode viljer, tålmod plejer gløden
i vort hjerte-fællesskab.
Yderst bli'r vi hentet ind i døden.

2b. Høsten kommer med om bord;
livsbagagen, vi skal bearbejde.
Kom der et forsonligt ord?
Var det måske klogt at kæmpe, fejde?
Træner visdom, kærlighed,
mens vi tankes op i sommerlandet.
Fødes så på Jord et sted;
mindes svagt, hvad vi i lys har sandet.

3a. Barnet på sin livs-mission
nyder stadig legens nådegave.
Formes langsomt til person
fulgt af far og mor til børnehave.
Den passerer jeg i dag,
hilser, som den ældre ubekendte,
med usynligt ridderslag,
kærlighedens skjulte sakramente.

3b. Og af Jordens sommerland
dukker glade, lyse barndomsminder
mærket lidt af tidens tand.
Små klenodier, jeg erindrer, finder,
taler til mig som æstet,
mormors dug har sat mit barn i stævne.
Voksenlivet blev en bet
tabte styrke, fokus, arbejdssevne.

4a. Trang til kreativitet
gjorde mig til rodløs blandt de stærke.
Blev dog endelig poet,
men med urentabelt varemærke.
Skæbne giv, jeg næste gang
lever af musik som underviser,
virker, helst i Danevang,
klarar mine arbejdsmarkeds-kriser.

4b. Underviserens idol
fæstner jeg til alt det velbekendte.
Håbets milde forårssol
hvisker mig, elever er i vente.
Forbereder mig hver dag.
Nyder vennerne og skoven, fjorden,
fødders varme velbehag,
forårssol og blomstring vidt i Norden.